

lik den som möjligt.

Och nu hotades både Nostra och de konkurrerande kulturerna av en galaxomfattande fred. En fred som inte längre skulle vara Pax Nostra, utan bara Pax. En fred, där det inte längre fanns någon plats vare sig toppadministratörer eller Fritt Arbetande Alerta Nervknippen. En fred, som skulle innebära att han själv degraderades till civil. Tvi!

—Elihu, sade han, vad hade du tänkt att vi skulle göra åt det här?

—Ingen aning, Nick. Du får fullständiga befogenheter, både de vanliga som Fritt Arbetande Alert Nervknippe med rätt att döda, stjäla och begå äktenskapsbrott och alla andra lagliga eller olagliga rättigheter du kan komma på att ta dig för att lösa det här problemet — bara du lyckas, bara LL sprängs och lag, ordning, krig och byråkrati bevaras i galaxen. Om du misslyckas så...

Han behövde inte säga mer. De nostranska agenterna valdes ut bland folk som ville offra allt för Nostra, men om de skulle ändra inställning sedan de kommit i tjänst fanns det medel att få dem att göra sin plikt ändå. Om Nick Sonny åtog sig uppdraget hade han kanske tio procents chans att klara sig livande ur det. Vägrade han, eller om han misslyckades och överlevde fick han vara glad om han slapp undan med en avrättning.

—Jag åtar mig uppdraget, sade han.

—Jag visste väl det, sade Burnscar. Jag tvivlade inte ett ögonblick på ditt tappra hjärta.

Eller rättare sagt på din motvilja mot att utsättas för vår specialbehandling, tänkte han för sig själv. Men så uttryckte sig inte en överpamp i